

móžno, se šamej šwojej mozu ani žaneho jenicžkeho hrěcha šo woštajicž: pschetož s pschirodženja lubujemy hrěch, a šchtož lubujemy, teho šo njewoštajamy, ale to čini-  
my. Čzeho dla ludžo žlofaja, rejwaja, šo kurwja a hraja? dofelž maja žlofanje, rejwanje, kurwjenje a hracze lubo. Čzeho dla šakruja ludžo a wadža šo, čzeho dla šo ha-  
druja a fleškaju? Dofelž je jim to lubo. Čzeho dla pŷcha šo ludžo se wšchelatej hordej a hrěschnej pŷchu, se škoto na-  
powješčenjom, pletwami a t. d.? Dofelž je jim tajka pŷcha luba. A tak tež s hordofcžu, s njewěru, s hanjenjom wšcheho šwjateho, s wuřměščenjom šteji. To wšcho ludžo činja, dofelž maju na tym šwoje špodobanje. A tak je se wščem hrěchom. A šchtož ma čłowjeř lubo, teho mohł šo se šamej šwojej mozu woštajicž? Ně, to njeje nihdy móžno. Ja šym šam junu picžkej šchleńzu palenza na blido stajil a džeřacž toleř pódla položil a jemu prajil: Te džeřacž toleř doštanješch, hdŷž šo tuteje šchleńzy palenza dženša njedótknjješch. Ból duja je šo tež tón picžk bėdžil, dlėhe ta wėž njėndžiřche, wón wupi šwoju šchleńzu a woštaji te džeřacž toleř ležo. Duž tež štajnje widžiřch a šhonišch, šo hrěschnik šo hrěščenja prjedn njewoštaji, hacž šo njeje wobrocžil a tak šwoje bėdženje we mozy šwjateho Ducha šo bėdžicž nawuřnył. Pschetož wobroczenje šo štanje psches šwjateho Ducha. Šy-li šo wo prawdže wobrocžil wot čžemnosće k šwětlu a s čžertowskeje mozy k Bohu a dařch šo wodžicž wot šwjateho Ducha, kiž je čze wobrocžil, dha hidžiřch tež psches šwjateho Ducha te hrěchi, kotrež prjedn lubowasche, potom je čži lohka wėž, čželne skutki moricž, to rėka: hrěchow šo woštajicž, dofelž je nětk hidžiřch psches móž šwjateho Ducha. A šchtož hidžiřch, teho šo woštajiřch, pschetož k temu žaneho lořhta nimasch, ale wono je čži wohidne. Čžesch-li po tajkim tež šawěřcže knjeřej Šhrystuřej šwój džař dacž ša jeho huadŷpołne wumoženje a šwojich hrěchow šo woštajicž; dha dyrbiřch mėcz móž šwjateho Ducha; pschetož jeno se šwjatym Duchom a s jeho mozu móžesch hrěchi hidžicž a ša šwjeczenjom honicž, bješ kotrehož nichtón teho Knjeřa wohladacž njebudže. Kał dořtanu móž šwjateho Ducha, a kał ju wobřhowam? šo ty praschesch. Je-li šo njebudžecže, kaž džecži, njemóžecže do Božeho kraleřtwa pschińcž. Šy ty řschczenŷ? Ty prajišch: haj, ja šym. Ně, tak wěřte kaž to je, šo šy